

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

פרשת במדבר

והתודו את חטאתם וגו'

שמעתי ממורי המגיד הגדול ממעזריטש זלה"ה על ענין הוידוי שצריך להזכיר מה שחטא, וצריך להבין למה לא די בעזיבת החטא וחרטה בלב שזהו עיקר התשובה, והלא לפניו יתברך גלוי מה שעשה, ואמר כשאדם עושה עבירה הוא עושה בכחו וחיותו, וממשיך ונותן חיות שהם אותיות בדבר ההוא שעושה גניבה או גזילה או זנות וכדומה, ולכן כשעושה תשובה כדת צריך לומר הוידוי שהם האותיות של החטא, ואומר אותם בלב נשבר ובבכיה כי צריך לירד אחריהם למקום שהם שם במדרגה התחתונה ומצומצם הנקרא עצבות ובכי, ולהעלות אותם באותיות משם על ידי שאומרים אותם בדחילו ורחימו לפני הבורא יתברך שמו בדביקות גדול, ועל ידי זה פורחין לעילא, כמו שכתוב בזה"ק וכמו שנתבאר לעיל בפרשת משפטים על הפסוק ראשית ביכורים כו' ע"כ. ואח"כ שמעתי מהמנוח הצדיק הקדוש מוהר"ר שלמה מקארלין זלה"ה, שאמר ששמע עוד ממורי זלה"ה על הדברים הנ"ל שזהו לשון וידוי שיש בהן אותיות יו"ד, שמביא האותיות לשרשן שהוא היו"ד שהוא שורש כל האותיות כמו שנתבאר לעיל כמה פעמים, ע"כ דפח"ח.

(שמע שלמה. בכתבי הרה"ק ר' נתן נטע הכהן ז"ל אבד"ק קאלביעל בשם ספר דברת שלמה עה"ת בפרשת דברים)

מסכת חיים

המשך פרקי חיייו של הרה"ק רבי אהרן הגדול מקארלין זי"ע

וביקש מרבו המגיד כי יקח ממנו את מדרגתו זו. באותה עת עמד בסמוך אליהם רבינו, והוא מביט החוצה מהחלון. נענה הרב המגיד ואמר: אתה אינך יכול לסבול "יראת אופנים", והנה, כאן עומד אברך צעיר - והראה בידו הקי' על רבינו הגדול - שמלאכים שרפים ואופנים נלקים בגלל יראתו הקי' (ובלשון קדשו: מלאכים שרפים ואופנים שמייסט מען פאר זיין יראה) ואפילו אין מכירין עליו כל זאת. בכתבי הרה"ח ר' ישראל בנימין גלויברמן ז"ל מביא, כי הרה"ק מלאדי זי"ע אמר: הלוואי יהיה לנו היראה בהיחוד בפסוק ראשון של קריאת שמע, כהיראה שהיה לו לרבי אהרן הגדול בעת שהביט בחלון.

נחמישים חיילים חמושים

עוד הפליג הרה"ק מלאדי על גודל יראתו של רבינו הגדול: "יראתו החיצונית של רבנו הוא כמו שעומדים סביבו חמשים חיילים חמושים בכלי יריה בידיהם ומכוונים את נשקם נגדו וכבר ירו את היריות לעברו, ואילו פנימיות יראתו לאו כל מוחא סביל דא". ולחתנו הרב מו"ה שלום שכנא זצ"ל אביו של הרה"ק הצמח צדק זי"ע, אמר בזה"ל: לו יצויר שיש לאדם אלף אלפי עיירות ביבשה ואלף אלפי ספינות בים טעונות באבנים טובות ומרגליות, ויבואו ויגידו לו שבין לילה נאבד לו הכל כרגע, הרי היה לו השתוממות כשעה חדא, וכך היה לו לר' אהרן הגדול השתוממות לפני הבורא בכל שעה ורגע בכל יום, ומלבד מה שהיה לו בקריאת שמע ותפילה, שהוא כבר ענין אחר לגמרי. ובספר ארץ החיים איתא, שצדיקי הדור אמרו עליו שזה שנפטר בן ל"ו שנה הוא מפני שנשרף מיראת הבורא.

בדביקות עילאה

כן מסופר ב'ספרן של צדיקים' על דביקותו כי רבה: הרה"ק ר' אהרן הגדול מקארלין זי"ע שכב פעם במיטת הרב המגיד ממעזריטש שלושה ימים ושלושה לילות ברציפות, בדביקות נפלא. רצו החבריא להקיצו והרב המגיד לא הניחם, באמרו שהוא מניח עתה תפילין דמארי עלמא. ועל דבר זה שהיה בטל ממצוות באותה עת, כתב בצוואתו שאינו יודע אם יש גרוע ממנו.

מי אנוכי?

פעם אחת הלך אחד מתלמידי הרב המגיד זי"ע בחזרה מבית הרב. בדרכו עבר את עיר קארלין והיה זה בעת חצות ליל, והשתוקק מאד לראות את פני חברו הוא רבינו הגדול, בהתקרבו לעבר ביתו ראה אור בוקע מחדרו ודפק על פתח הבית בקראו את רבינו בשמו שיפתח לו את דלתו. רבינו ישב אז שקוע בעיון תלמודו ולשמע קול הקורא שאל מי הוא זה. אזי ענהו חברו בלשון אני... בחשבו כי בוודאי יכירוהו בקולו. אדמו"ר לא השיבו ואף לא נענה למבוקשו לפתוח את דלתו. כשחזר חברו הרב לדפוק על הדלת איזה פעמים ולא קיבל מענה, פנה לרבינו בנימת תמיהה (וקראו בשמו) מפני מה אין אתה חפץ לפתוח לי... אזי ענהו רבינו ואמר בלש"ק: מי הוא זה אשר יכול לומר על עצמו אנוכי... כביכול קוב"ה עצמו הוא אשר יכול לומר מילת אנוכי אבל לא זולתו... או אז התישב חברו וגמר בדעתו שאם כך הרי עדיין לא קיבל מאומה מרבו ותיכף חזר על עקבותיו לבית מדרשו של הרב המגיד שבמעזריטש.

אי מלכא אנא...

עוד מגודל תוקף יראתו של רבינו מסופר, כי פעם אחת כיבדו רבו המגיד הקי' בימים הנוראים שיתפלל לפני התיבה, וכשהגיע ל"המלך" נתעלף. אחרי התפילה שאלו אותו מפני מה נתעלף, והשיב כי נזכר במאמר הגמרא (גיטין נו.) המתארת את הפגישה בין רבן יוחנן בן זכאי למלך אספסיינוס. אספסיינוס, שעד אז היה שר צבא, לא ידע כי המלך מת, והמלוכה עברה אליו. רבן יוחנן כינה את אספסיינוס "מלך". רגז עליו אספסיינוס ואמר שאינו מלך, ואם בכל זאת מלך הוא - "אי מלכא אנא, עד האידינא אמאי לא אתית לגבאי". מאמר זה עלה בזכרונו של רבינו עת בא לומר לפני הקב"ה "המלך", ובגלל זה נתעלף (ע"פ כתבי הרה"ח ר"מ ברנשטיין ז"ל).

ומלאכים יחפזון מיראתו

כן מסופר כי אחד התלמידים ביקש פעם מרבו הרב המגיד זצ"ל שיאציל עליו מיראת האופנים, ונתער הרה"מ לבקשתו. אמנם לא עבר זמן רב, וחזר הלה

הכוסמת המתולעת והמבורכת

לרגל יומ"ד קדישא של הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע נו"ן לרבינו הקדוש והנקרא על שמו

מאותים ימים נקרא ר' ישראל משה אל הקדוש פנימה, לביתו המפורסם של הרבי מזוועהיל, בשכונת בית ישראל בירושלים.

"ר' ישראל משה, אני מבקש ממך לרכוש את מלאי הכוסמת", פונה אליו הרבי ישירות. הדיבור נעתק מפיו של ר' ישראל משה, גרונו אינו מצליח להפיק אף מילה. הייתכן? הרבי מבקש ממנו להשיקע את כל כספו בעסקה גרועה שכזו, ועוד בימים טרופים כאלו שאיש אינו יודע מה יהיה מחירי!... לא זו בלבד שמדובר בגריסי כוסמת, מוצר המעלה עובש בחנויות המכולת ברחבי ארץ ישראל, ושחבילה ממנו נמכרת במקרה הטוב פעם בשנה, אלא שמדובר בגריסי כוסמת מתולעים!...

"אכן רבי, אקנה את הסחורה", משיב ר' ישראל משה במסירות נפש כעבור רגע של התעשתות. "אמנם אין בידי את כל הסכום בזומן, ולכן אשלם חצי הסחורה בכסף מזומן, ואת החצי השני אשלם בסחורה אחרת תמורתה".

פניו של הרבי ר' שלומקיה נהירים משמחה. "ביה", עייני ארץ ישראל יזכו סוף סוף למעט רווחה בחייהם, לראשונה מזה תקופה יוכלו להעניק לילדיהם ארוחה מינה. בזה אחר זה נקראים בני כולל 'זוהאלין פולין' לביתו של הרבי ומקבלים תלושים חתומים של שמו של ר' ישראל משה ווילף, תמורתם הם מקבלים ממנו סחורה ומצרכים למיניהם חינם אין כסף.

מחסני המזון של ר' ישראל משה מתרוקנים במהירות הבזק, שקי ענק של קמח ואורז מאבדים את נפחם ומשפילים את ראשם. הילקוחות שחמים מודים לו מעומק לבם, ר' ישראל משה משיב להם בחיוך, אך בתוך ליבו הוא אינו יודע את נפשו. לנגד עיניו הולכת וקורסת פירמידת המזון העסקית שלו.

הוא נותר קעת עם עשרים ושלושה טונות כוסמת מתולעת שאינה שווה מאומה, לכל היותר יוכל למכור אותה בפרוטות כמאכל לתרנגולות.

אבל ר' ישראל משה הוא חסיד מלאו וגדוש באמונת חכמים, מתאזר הוא אפוא בסבלנות ומצפה לישועת ה'.

חולפים כמה חודשים, הכוסמת ממשיכה להתלעת במחסניו של ר' ישראל משה, ולפתע מדועזת העולם כולו, מלחמת העולם השנייה פורצת בשלהי תרצ"ט, פולין נשטפת בגייסות הנאצים ימ"ש ונכבשת תחתם על נקלה.

באחד הימים מתעוררים יהודי ירושלים לידיעה חדשה ומחרה: הגנרל אנדרס, אחד ממפקדי צבא פולין לשעבר, הגיע ארצה בלוויית גדוד חיילים פולני, זאת כחלק מההסכמים של ממשלת פולין הגולה מול הבריטים השולטים בארץ. יהודי הארץ החלו להסתגל לחיילים הפולנים חובבי השתייה וההוללות, שהפכו לחלק מהנוף בארץ. המפקד שרצה להשביע את רצון חייליו שצעדו עמו במסירות פטרויות, רצה להכין להם מיד בהגיעו ארצה, את 'מנת הבית' האהובה עליהם: כוסמת - ירעטשענע קאשע'...

דא עקא, שהחיפוש הראשוני בחנויות המזון בארץ ישראל העלה חרס בידו. "כוסמת? לא אצלנו", השיבו לו הסוחרים. ואז נודע לו אישכזה כי אצל סוחר בירושלים בשם 'וויילף אצלנו' מצויה כמות גדולה של כוסמת. ביום בהיר מקבל ר' ישראל משה מברק בהול: "אנו מבקשים לקבל ממך אספקה קבועה של כוסמת עבור הגדוד הפולני".

ר' ישראל משה אווז את המכתב בידו ולבו מנתה. מחוד גיטא זו הזדמנות פז עבורו, מאידך מי יודע אם לא יפריע להם לשקצים האלו שכמה תולעים מטיילות להם בין הגריסים?...

עודו מתחבט בדעתו נכנס לחנותו ידיד ירושלמי, בעל מפעל קטן לקליית קפה. כשהוא שומע על מה מדובר, הריהו מציע לו לקלות את ה'דוגמית' של הכוסמת בטרם ישלח אותה, מה שישפר את טעמה ואיכותה פלאים.

הדוגמית נשלחה אל הגנרל אנדרס בירושלים וטעמה של הכוסמת היה בפיו כצפחית בדבש. "אני רוצה לקנות את כל מלאי הכוסמת שיש לך", נהם בפה מלא לרי ישראל משה שלא ידע את נפשו משמחה.

ומאחר שהתשלום בלאו הכי לא בא מכיסו הפרטי, אלא מכיסה של הממשלה הפולנית הגדולה, לא התמקח עמו הגנרל יותר מדי, הסכים לשלם ככל אשר יושת עליו בעד המאכל החביב עליו ועל פקודיו. שבעת הקרונות חולצו מהמחסנים והחליפו ידיים. ר' ישראל משה מילא את כיסיו ברווח עצום בזכות אמונת החכמים האיתנה שלו, ולא זו בלבד אלא שכולל עם נוסף בירושלים, שאף הוא 'נתקע' עם סחורה כזו בנסיבות דומות, הצליח אף הוא למכור את המלאי שבידו באותה הזדמנות פלאית.

ולימים, לאחר הסתלקותו של הרבי ר' שלומקיה זי"ע, בכ"ו אייר תש"ו, היה ר' ישראל משה וויילף ז"ל מופיע בסעודת ההילולא קדישא, ומספר בקהל רב את מעשה הפלא הזה שאירע לו עם רבנו, זכותו תגן עלינו.

עייף היכל המעשה, המבשר תורני במדבר תשע"ט, עייף ידידינו הסופר הרב שמעון טייקווצקי (היו"ד)

שנת תרצ"ט, בארץ ישראל משתרר מצב כלכלי קשה, מחסור חריף במצרכי יסוד, בבתיים רבים אין לחם לאכול, והזעקה המרה מגיעה עד לב השמים.

אחד הכוללים בירושלים, 'כולל זוהאלין-פולין' (שהוקם לאחר מלחמת העולם הראשונה, אז השתייך חבל 'זוהאלין' לממשלת פולין) משגר קריאה דחופה לעזרה לראשיו שמעבר לים, בפולין, בראשם עומד הגאון הנודע רבי זלמן סורוצקין זצ"ל רבה של לוצק, "עשו נא ככל האפשר להצלת בני הכולל מרעב".

ראשי הכולל בפולין אינם עומדים בחיבוק ידיים, מתגייסים בכל כוחם, עד שמצטבר בידם סכום נאה של שמונת אלפי רובלים. אך כיון שבאים הם לשגרם לאחיהם שבארץ נתקלים הם במחסום טכני: הממשלה הפולנית אוסרת בתוקף לשגר סכומי כסף גדולים שכאלו.

הפתרון היחיד שנמצא: במקום לשלוח כסף מזומן, עובר לסוחר, ישלחו 'שווה כסף'. ירכשו סחורה וישלחוהו ארצה. כאן ימכרוהו בקלות ובמהרה בתורגם שוב לכסף מזומן, ואז מגיעה לפתחם הצעה שאי אפשר לסרב לה: סוחר שברשותו עשרים ושלושה טונות של גריסי כוסמת, ירעטשענע קאשע' בלשונם של בני הגולה, מוכן למכור את כל סחורתו תמורת שמונת אלפי רובל בלבד. העסקה נחתמת ובתחושת סיפוק רבה מודיעים ראשי הכולל בפולין על המשלוח העושה את דרכו לארץ - משלוח שישים קץ לחרפת הרעב של בני כולל זוהאלין.

אלא שעם כל הרצון הטוב, הם לא העריכו נכונה את צעדיהם, משום שהסחורה הזו בארץ ישראל אין לה קונים...

בקרב יושבי הארצות הקרות, פולין ואוקראינה, נחשבת הכוסמת למזון על, משביע ובריא כדייסה מתקתקה או כתבשיל צהריים. בכמה מחצרות צדיקי טשערנוביל נהגו לאכול בשבת ירעטשענע קאשע', וגם נהגו להכין מהם לביבות בחנוכה, אך מתברר שמה שנחשב למעודכן במטבחי פולין ואוקראינה, בארץ ישראל רווח מלהיות כך. ילדי ארץ ישראל שטרם נחשפו לזן הכוסמת המדובר, עיוו את פניהם ודחו את המאכל, וכך גם המבורגים.

מי שסבר שקל יהיה להחליף את הסחורה הזו בכסף, התבדה קשות.

נחיס להם ה'קונטיינרים' מלאי הכוסמת תחת השמש הלהוטת, זרוקים ב'האנגר' כלשהו בנמל, מייחלים לסוחר כלשהו שיסכים לשים עליהם את כספו, ואין. שמונת אלפי הרובלים שנאספו בעמל וזע, חלקם ניטלו כהלוואות, עומדים לרדת לטמיון.

מי שעמד זייעו באשאו של כולל זוהאלין-פולין בארץ, היה הרבי הקדוש ר' שלומקיה מזוועהיל זי"ע. הוא זה שעמד בקשר ישיר עם ראשי הכולל בחו"ל, וגורלו של המשלוח הסרדי מאוד את רוח קישו. "יש למכור במהירות האפשרית את הכוסמת, לרכוש תמורתה אורז קמח וסוכר הערבים לחיכם של בני הארץ ולחלקם למשפחות העניים", חיווה הצדיק את דעתו באוזני מקורביו.

בנו של הרבי, האדמו"ר הקדוש ר' גדליה משה מזוועהיל זי"ע, ונכדו, לימים הרבי ר' מרדכי זי"ע, נכנסים אפוא מיד בעובי הקורה, ויוצאים למסע השתדלות וחיפושים אחר קונה. מברקים משוגרים ומורצים לכל רחבי הארץ, אל כל סיטונאי מזון וסוחר קטן כגדול, מתל אביב ועד באר שבע, אולם אף סוחר לא היה מוכן לשים כספו על סחורה דחויה זו. לבסוף, אחרי מאמצים וחיפושים שלא יתוארו, מצליח הרבי ר' גדליה משה שירד במיוחד לתל אביב למטרה זו, לאתר 'סוחר' כלשהו שביאות סוף סוף להעביר לרשותו את שבעת קרונות הכוסמת, תמורת סכום כסף ראוי. החוזה נחתם, ובני ביתו של הרבי מזוועהיל בירושלים מרווחה.

אך לא עוברים יומיים והודעה פתאומית מתקבלת מהסוחר: "העסקה מבטלת".

"מה קרה?", שאל הרבי ר' גדליה משה. "הכוסמת החלה להתלעט", מספר הסוחר ושולף מכיסו קומץ גריסי כוסמת שבמבט מקורב נראים "מלאי חיים", רוחשים זזים בצורה מעוררת קבס...

הרבי ר' גדליה משה מבטל לאלתר את המכירה ובירושלים מקבל באותו יום בנו הרבי ר' מרדכי, מברק בהול מתל אביב: "העסקה מבטלת, יש לחפש קונה אחר".

מסע החיפושים אחר קונה חדש מתחדש לאלתר, אף שהסיכויים למציאת אחד כזה - שמלכתחילה לא היו רבים - הפכו כעת לאפסיים, הרי רק סוחר שוטה וחסר דעת מוחלט יסכים לרכוש במיטב כספו סחורה מתולעת.

משאפסו הסיכויים למכור את הכוסמת בדרך הטבע, נאלץ הרבי ר' שלומקיה זי"ע לנקוט באמצעים מיוחדים שאינם לפי השגתו של אדם מן השורה.

איש חסיד היה בירושלים ור' ישראל משה וויילף שמו. הוא היה סוחר ירא שמים, בעל חנות למצרכי מזון. באחד

חיים וקיימים

נלאמנים וילידים הנחמדים

קוראים יקרים נאמנים ונחמדים

מדור החירות והפרסים ממשין בהופעתו להעמקת הקשר של הקוראים והילידים הנחמדים אל דמויותיהם של צדיקי ישראל.

השאלות יעסקו בפיענוח מצבות של צדיקי ישראל הקשורים במישרין או בעקיפין אל רבינו הקדוש זי"ע בכל פעם תוצג תמונה חלקית של אחת המצבות ועליכם להזהות במי המדובר. לרוב תמצאו את הפתרון בין בתרי הגליון.

התשובות מתקבלות בקו לודמיר 02-30-111-22 שולחו 0

התשובה לגליון בהר - 80 גליון

הרה"ק רבי משה מזוועהיל זי"ע בן הרה"ק רבי זוהאל מיכל מלונשוטוב זצוק"ל, מנחתו כבוד בעיר זוועהיל

הזוכה ר' אברהם קליין, בני ברק

והשבוע:

מי הצדיק?

מתי חל יום פטירתו?

מה הקשר שלו לרבינו

הקדוש מקארלין?

בין כל הפותרים עד יום שני פרי בשא תוגרל השבוע תו יזכי לריכישת ספרים ע"מ 50 ₪

רוצה לקבל את העלון במייל?

שלח הודעה ל-

A023011122@gmail.com

המעוניין לקחת חלק בהפצת העלון

מוזמן להתקשר

לקו לודמיר 02-30-111-22 שולחו 8

הנדיב החפץ בעילום שמו

מעיר לונדון יצ"ו

לזכותו ולזכות משפחתו,

ושיצליח בכל מעשיו

לזכות עידן ישראל בן טרז אסתר

איריס נועה בת סוליקה

וכל יוצאי חלציהם וכל הנלווים אליהם

להצלחתם, ברוב נחת ושלוה